

Čuk na pal'ci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavetti 9. Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberič. — Cena oglasov: 1 milimeter višine v širini enega stolpa 1. — 80, za trgovske reklame. Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 20. februarja 1923

št. 6.

Izvršite v rapallske pogodbe ali: gore so rjule, rodila se je miška.

Dolgo časa se že čuje
le Rapallo in Rapallo,
kmalu radi te besede,
bi bilo zaropotalo.

Le obujajmo spomine
onih dni, ko diplomati
so sestali se ob morju,
se pozdravili kot brati.

Zdaj kosilo, zdaj večerja,
še dišeča naj cigara
zbliža, strne odnošaje;
ena hiša, ena vrata.

Kaj je ljudstvu tole mari,
ljudstvo tilno naj uboga,
če je treba, naj vse plača,
diplomati se mu le roga.

Pa zvonili z vsemi zvonci,
in močili se s solzami.
V Rimu: »Naši Dalmatinci,
mi smo v duhu vedno za vami!«

A v Belgradu: »Dragi bratje,
nisimo vas še pozabili,«
a Rapallo nima konca
dasi so ga »potrdili.«

Če ga je potrdil Peter.
Pavel noče potrditi.
mislili smo, da Rapallo
bo še sodni dan znabiti.

Zdaj končan je med solzami.
Da je ljudstvo pritrdilo,
bi pogodba še držala,
bila trajna bi za silo.

A so diplomati zviti:
»Potrdimo mi drugače«,
je za hrbtom nož nabrušen
mu zatalknjen je za hlače.

Nič drugačen ni Rapallo,
z dvema zvonci uho gluši,
a pri tem držal si figo,
v žepu ne, globoko v duši.

Čuk.

Gorica, 20. febr. 1923.

Prešnje dni je vladal po Evropi precej vroč političen položaj in ravno toliko, da ni zagorelo. Ker pa si države to pot še ne mislijo skočiti v lasé, ker še niso pozidali prejšnjega pogorišča in izplačale ter iztirjale starih dolgov, zato je ples prenešen, le politična maškerada traja dalje. V političnih krogih sploh trdijo, da te politične maškerade ne bo konca in bodo kar osemiljeni počakali drugega in morda še desetega pusta. Evropski koncert, ki obstoji v prvi vrsti iz Angleža in Francoza, bo pihal še dalje v svoje instrumente, drugi bodo pa plesali tudi v postu. Jezi jih edino Turek nekoliko in nekoliko Rus, ta dva godeta po svoje.

Ko je prva politična vročina ponehala, ni čuda, če se je tudi vreme spremenilo. Naenkrat imamo sneg in s snegom zimo. Neapeljc, ki je prišel v našo mesto s trebuhom za kruhom, je pol ure stal in zljajal v to novo nebesno čudo, misleč, da pada moka, a se ljudje še zmenijo ne za njo. Ko je videl, da je le zmrznjena voda, je zaklel: »Maledetto, tu človeka še voda goljufa. Vsaj korijandole, da bi bile to!«

Pust, to je popihal dalje. Opravil je svojo dolžnost, v knjigo slovenskega napredka je napisal par novih strani, ki so vredne, da jih praznujemo z obletnicami. V prvi vrsti moramo omeniti mednarodno plesno in maškeradno zvezo, ki se je ta čas samo mo sebi ustanovila: brez razlike narodnosti in mišljenja so se maškerare vrtele in oblemale. Mirno sožitje obeh narodnosti in obeh spolov je gotovo doživelo svoj vrhunec v kakem skritem kotičku, toda o tem tiho, da ne bo zamere.

Kot postranske epizode so se dogodile še sledeče stvari: predrznosti, le-

pe besede, pretep žensk, ven brcanje... To je bilo za okrasek.

Za post so združena kulturna društva in kulturni delavci, ki so že o postu prenapeli svoje moči, napovedali štirideset predavanj, za vsak večer eno. Čuk na palci pravi: To je preveč! Kam pride-mo? Naše občinstvo ne sme biti preoblo-ženo, tudi naši kulturni delavci in umet-niki, naj štedijo s svojimi silami za pri-hodnji post, ki bo daljši kot ta in je upa-nje, da bo tudi zelo lušten. To želi

Čuk na palci.

Prostori na oknih.

Humoreska.

Lansko leto je prišel Kralj v Trst in drugo kraje Julijske Benečije. Ob enakih prilikah so ulice od ranega jutra do po-znega večera polne radovednežev, kritik-ov in ... tatov, kakor o mustnem času o priliki spreveda no korzu. V navadi je, da gospoda v tačih časih celo okna ha ure vzame v najem. In to se je dogodilo tudi ob priliki kraljevega prihoda. Par dni prej niste slišali nikjer drugega kot: »Kralj pride, kralj pride«.

Sredi korza je imelo neko človeče špekulantne judovske vrste stanovanje, obstoječe iz petih sob in kuhinje. Dve so-bi je ta natiemnik, Musafia po imenu, od-dajal v najem od časa do časa tujim go-stom. Tisti čas je stanovala v eni sobi neka operna pevka, a v drugi nek poljski iud še malo bolj navihani in egoističen kot njegov stanodalec. Obadva pa bi se po naznanilu morala že teden prej poslo-viti, da ni prišla neka nepričakovana za-preka. Operna pevka je zbolela in zdrav-nik ji je prenovedel zamustiti postelj pred tremi tedni. Poljski »janteles« je hotel pa na vsak način italijanskega kralja videti, ter je radi tega plačal do konca meseca. Musafia si je pulil lasé od togote, da mo-rata ti dve nadlegi ravno ta dan še pri-njem bivati, ko bi on lahko za 4 okna na-pravil imeniten »gešeft«, ko pride kralj.

Poljski iudek je to zavohal, ter neko jutro dejal Musafiju, da bo šel tudi on v sprevodu, ker še ni videl italijanske šege. Musafia se je veselil in na tihem mel ro-ke, češ dva okna bom le dal v najem. Ve-lika okna so tako, da se lahko pri vsakem napravi mal oderček, slinčo galeriji. In Musafia je res oddal vsa mesta razven enega za sebe. Dan je napočil. Kralj pri-de! Tudi Poljski iudek je šel k stanodalcu in mu iavil, da je poučen, da nič ne pla-čajo onim, ki gredo v sprevodu. Jaz sem mislil namreč, da dobijo vsi malo od-škodnino, kakor statisti v gledališču. Da se bom pa jaz, Poljak, pustil fotografirati ali morda še kinematografirati zastoni in da bodo to film drago prodajali ... a tega na ne! Musafia je postajal bled od jeze. »Čufte, pan,« mu je rekel, »oprostiti mi boste morali, če pride v sobo nekaj mo-lih sorodnikov za časa spreveda na okna. Saj vas ne bodo nadlegovali«.

»Kaj, v mojo sobo, za katero pla-čam?«

»Lepo prosim, saj ne bodo sitni — je sama gospoda ... inteligentna gospoda«.

»Bomo videli«, pravi Poljak.

Prvi trije prišleci so bili trije gospo-dje ter so se vsedli k oknu, oddaljenem od postelje. Musafia je mirno sedel na

divanu in jih po strani onazoval. Nato pride elegantna dama z dvema modrasli-ma ličurama. Segle v spodnji del blizo postelje. Potem vstane z divana Poljak ter koraka majestetno k oknu ter sede prav pred nje. Nateknil si je visok cilin-der, ter se neprestano premikal in skla-njal čez okno, pred njimi. To je, tjezilo damo in mu je sarkastično zabrusila v o-braz. »Gospod ali se niste učili olike?« »O da, jaz že, a vaš sorodnik ne, tako grem to njega vprašat«.

Vsi so se spogledali, on pa je mirno vstal in odšel. »Gospod Musafia, hujde me sekirajo, slabi sorodniki so to; in jaz sem vam sobo plačal«, — »Umirite se: tu imate 20 lir odškodnine«. Poljak je veselo odšel z lirami, Musafia si je pa oddahnil, da se ga je znehl.

Poljak je nato sedel k drugemu oknu, ter se vnovič prešerno obnašal. In zopet je prišla renčati gospoda.

»Hej vi, mi smo enako plačali za prostor kakor vi!« Poljak ji je začuden pogledal, ter mirnih korakov odšel k po-stelji in pričel odpenjati ovratnik.

Gospa s svojimi ličerkami se pre-straši pri oknu: »Gospod, kaj počenjate?« Poljak mirno: »Nič, milostiva sorodnica gospoda Musafia, spat grem«, je odgovo-ril mirno. — »In sedaj?«

»Kadar hočem, sobo sem za celi me-sec plačal«. Poljak je slegel jonič in te-lovnik. Gospa je zakričala, Musafia je smetel, kakor obseden in skočil k Po-ljaku.

»Za božjo voljo, kaj pa počenjate?«

»Nič, spat grem, saj ne bom nadle-goval vaših sorodnikov, marveč gospode ki vam je plačala moja okna«.

Musafia (tih): »Saj sem Vam dal 20 lir«.

Poljak: »Bagatela!«

Mirno je priel za spodnji del hlačni-ce ter jo potegnil. Dame so zakričale »prij« na oknu, na cesti pa »živel kralj!«

Musafia je ponudil Poljaku drugih 20 lir, on pa je potegnil drugo hlačnico in vrget hlače na divan.

»30 lir« pravi Musafia. Poljak pa je pričel vleči srajco raz telesa.

Gospa so vstale. —

»40 lir«, pravi Musafia.

»50 lir«, pravi Poljak če hočete, da oblečem srajco, če ne pa še spodnjo jo-pico slečem, si noge okopam in ...

»Evo ti 50 lir«. Poljak se je oblekel in šel mirno zopet k oknu.

Vse je mrmralo, ko je bil vnovič na svojem mestu. Nekaj časa je mirno ždel in poslušal zmerjanje, potem se je pa na-veličal.

Polagoma se je uprl z nogo v zid okna in hrbet naslonil na desko, ki je dr-žala zgornji del. Naenkrat je nekaj za-hreščalo in strašen krič se je čul v zraku in na ulici. Zgornji del se je podr, nekaj klobukov je sfrčalo na ulico na ljudstvo, ki je mislilo, da — v znak navdušenja. Damam so se krila zapletla kroz glave in pomešano z gospodi z vso težo loputnile na tla, kjer so si otipavali udarjene kosti. Poljak je pustil to komi — tragično preku-cevanje po tleh ter stopil k preplašenemu Musafiju rekoč: »Nocoi odidem, ker sem natančno proučil italijansko šego«.

Ploh vlečejo...

Le povejmo po pravici,
fantje niso več za rabo,
nima srca ne poguma,
da redil bi sebe, babo.

Le popiva po gostilnah,
pljuva, kolne, pridušuje,
kvante pravi, dnarje trosi,
a po noči ponočuje.

Da ostala si samica
tem pregreham vse pripiši,
ni denarja in ni sreče,
ako pameti ni v hiši.

Da ostale so samice,
so dekleta tudi kriva,
tu pa tam so preodurna,
mnogokrat preljubezniva.

Vse poroki pravi škodi,
črni hrkeci, pelerina
in pa plesi »moša«, »tango«,
tudi kak kozarec vina.

Tudi kikelec prekratke
in pretanke nogavice,
škodijo poroki pravi,
ne koristi v mokulce.

Fant pošten si ženko vzame,
noče gole do kolena,
da vsak lump z očmi požira,
opazuje bedranjena.

Noče take, ki je glavo
v čeber pudra potaknila,
kteri je frizuro čudno
sraka spakavskup znosila.

Le premisli te vrstice,
ki to leto plohi vlečeš,
glej da slečes kratko krilo,
v spokorno haljo se oblečeš.

Morda da osorej leto,
ploha ne boš več vlačila,
in če fantje spokoré se,
še možička boš dobila.

Iz Jugoslavije.

Pri nas se vrši volilni boj, a ne s topovi in granatami, ampak pujski in svinje lete sem in tja, kot listje v jeseni. Vsi so odprli svoja smetišča in stranišča, da smrdi po medsebojnih grehih, da je grdo. Kdor je bil na vladi, je po svojem lastnem mnenju za državo najboljše vladal, vsi drugi pa so podirali. Res so zidali in podirali. Vsak, ki je prišel na vlado, je podrł, kar je prejšnji naredil in popravil tako, da je bilo za njegovo žlahto dobro.

»Čuk na palci« se ne vlika v te stvari, saj je povsod tako in v Italiji ne najmanj in zakaj bi Jugoslavija tedaj tudi v tem oziru ne stopila v krog drugih »naprednih« držav.

Še v nekem oziru gredo v Jugoslaviji za drugimi. Neka mladina, ki zelo ljubi državo, je videla, kako velik kredit ima Italija, odkar vladajo v nji batinjaške metode nekaterih posameznikov. V ljubezni do države so začeli posnemati

Italijo v najslabšem, dasi imajo dovolj prilike, da bi jo posneli v čem dobrem, recimo v vzgoji državlanskega čuta, ki so ga znali Italijani tako vzgojiti med ljudstvom, da se danes čutijo v Italiji vsi kljub razlikam, državno eno. Seveda, kjer ni duha, mora biti batina. Razbili so eno tiskarno v Mariboru in se — poskrili. Na to dejanje so prejeli od mednarodnega združenja rokovernjačev tole brzojavko:

»Dragi Zajc junaši!

S solzami v očeh smo brali poročilo, da se je tudi v sicer mirni Sloveniji započela vročokrvna akcija, ki naj ima namen, da vrže dosedanja mir in red na tla in vzpostavi splošno anarhijo. Državo je treba vničiti z ogromno ljubeznijo svojo in moramo reči, da ste dobro začeli. Vase delo bo rodilo sadove, vsi sovražniki države se tega močno vesele. Ne moremo pa odobravati zajčje narave vaše, ko ste se poskrili po storjenem dejanju. Mučeništvo je seme za vaše nove vrste. Zato vam rečemo: fuj, fuj, fuj! Upamo

pa, da ste se že poboljšali in vedite, da ste že s svojim dejanjem samim vpisani v mednarodno zvezo rokovernjačev. — Živela anarhija!

Rokomavh,
predsednik.

Gorjaču,
tajnik.

To pismo je napravilo Zajc — junaš — še znano v vsem svetu. Sam ministrski svet je imel tajno sejo, na kateri so sklenili, da naj se odlikuje »junake« z veliko medaljo iz črnega železa. Vsi pensionirani kovači jo kujejo že cel teden iz starih loncev in ponev cele države. Upamo, da bo v treh letih gotova, če se med tem ne spremeni ob volitvah v tenko zeleno leskovko. Vse je namreč mogoče. Do tedaj pa jim toplo častita še sam

Čuk na palci.

DOBER SOPROG.

Zena, (ko pride zvečer za možem v gostilno): »Celo popoldne te čakam, pa te ni od nikoder; ali ne veš, da je danes moj god?«

Mož: »Seveda vem, ženka, saj ga tu pravkar praznujemo.«

MAJA PEČENKA.

Gost: »Čujle, g. krčmar, ta kos pečenke je majhen in vrhulega še slab.«

Krčmar: »Na, če je slab. Boga zahvalite, da je majhen!«

ČASU PRIMERNO.

Sodnik: »Ali bi še kaj radi pripomnili?«

Obtoženec: »Seveda, gospod sodnik! Danes ste me ravno 25tič obsodili, ali bi ne hoteli napraviti kak mal jubilej?«

SLABI VERZI.

»Kaj sodite o teh slabih verzih, ki sem jih tu napravil?« vpraša Ludovik XIV. nekega dne gospoda Boileau-a.

»Veličanstvo«, odgovori Boileau, ko jih prebere. »Vam je vse mogoče. Hoteli ste napraviti slabe verze in celo to se vam je posrečilo.«

ODKRITOSRČNO.

Oče: »Zdaj mi pa povej odkritosrčno, Jožek, kdo pa je znal danes največ v šoli?«

Jožek: »Gospod učitelj!«

IZVRSTNO.

Brivski učenec (ko je obrl prvega človeka): »No, saj je šlo še precej dobro; nos, ušesa — vse se ga še drži!«

POGUM.

Polica, ko gleda velik pretep: »Tako, zdaj pa počakam, da eden obleži — in tega potem aretiram.«

NAJHUJŠE.

»Povejte mi vendar odkritosrčno, gospod doktor, kakšno bolezen imam jaz pravzaprav!«

»Ali hoste prenesli resnico, milostljiva?«

»Bom, bom, le predolgo me ne mučite, povejte mi, kaj mi je?«

»Nič.«

SLABO SE IZRAZIL.

A.: »Oj, kako presenečenje, gospod Cigale: saj sem vendar čul, da ste uto-nili!«

»Ne, to je bil moj brat!«

»Ohi, kaka škoda!«

Kofemaln iz Čedadada v Kobarid.

Kdor po svetu hodi
vse se mu zgodi,
tudi Čuk doživel
mnogo je stvari.

Peljal se je v vlak
v slavn Kobarid,
v kotu je zadremal,
zadovoljen, sit.

Kar se sredi proge,
vstavi polžji vlak,
bila ni postaja,
varnostni ne znak.

Vse to Čuk je videl,
ima mnogo prič,
vse vam je popisal,
a pomagal nič.

To vam stroj sopiha,
bruh dim okrog,
kmalu saj je črno
polje in pa log.

Potniki stopili
brž so iz vozov,
vpri se v vagone,
»Mlinček, le domov!«

Stroj vam je zapiskal,
a »horruk« ljudje,
vlak se je premaknil,
da za njim lete.

Čuk toži o zakonskih težavah.

Jaz povem po pravici, da je težek zakonski stan. Moja žena Sova me je včeraj ozmerjala. Pa zakaj? Zato, ker sem imel preluknjane nogavice. Pa ne od zgoraj, od zgoraj mora biti luknja, ampak na prstih. Povedal sem ji, da ima ona ne samo preluknjane nogavice, ampak tudi, da se ji vidi noga do kolen. Pa kaj je rekla? Ženska hoče imeti vedno prav. Tudi zdaj je imela. Njena največja trditev je bila, da me to nič ne briga.

Ko sem malo zmignil z rameni, mi je dejala, da raste. »Ti rasteš, ti,« sem dejal. »Pet centimetrov višje pete imaš kot zadnjič.«

Kaj mi reče na to? »Ti si pa nohtov nisi postrigel. Teh je skupaj najmanj za pol metra.«

»Pa zato nisem še večji.«

»Si pa daljši,« je dejala, zakaj ženska ima vedno prav.

Jaz pa tudi nisem bil tiho, tako me je bila razgrela. »Ti pa še s frizuro slepariš. Čafnt metra višje ti stoji tiče gnezdo kot je tvoja glava.«

»Ti jih pa nazaj češeš, da si videti bolj pameten«, mi je vrgla v obraz.

Sploh uyidevam, da bolj ko se ženskam kikelce krajšajo, bolj se jim jezik daljša. Pamet so itak že vso zamenjale za svoje frizure, če še kikelce popolnoma skrajšajo, ostanejo samo lasje in jezik.

Tega modrovanja seveda moji Sovi nisem povedal, ker bi bilo to ravno tako nevarno kot se še naprej pričakati z njo.

Ta ljubeznjiv pogovor, ki sem ga pravkar opisal, je končal tako-le:

»Saj tudi sem bolj pameten kot ti, sem dejal na očitek česanja las.«

»Ti, da si pameten,« Jaz sem pametna!

»Jaz sem pameten.«

»Jaz!« sem dejal.

Ona: »Jaz!«

»Jaz!« sem dejal tiho.

Ona še enkrat glasno:

»Jaz!«

»Jaz«, sem pristavil zopet tiho.

Ona je molčala in mislila, da jo imela zadnjo besedo. Pa sem jo imel jaz, če tudi sam pri sebi.

ZVONIK IN NOREC.

Iz norišnice je ušel norec in splezal na vrh zvonika. Vsa vas je bila po koncu Noben si ni upal gori, da bi ga rešil. Vsa trenutke so pričakovali, da pade dol in se ubije. Teda o tem zve predstojnik norišnice in kaj stori? Pripelje seboj enega norca, da mu v roko veliko žagater mu ukaže, da naj zvonik podžaga. Ko norec na vrhu zvonika vidi, se prestraši in gre hitro sam prostovoljno dol.

NESPORAZUMLJENJE.

Vanderbilt poyoi s svojim avtomobilom psa. Toda mesto da bi bežal kakor po navadi milijonarji, se vstavi in gre v kraju nesreče, kjer ogleduje kmetič zemeljske ostanke ponesrečenega psa in male z glavo. Kratko Vanderbilt seže v žep, prinese iz njega bankovec za 50 dolarjev in vpraša: »Je li pes s tem plačan?« Kmetič priklina, milijonar se odpelje. Kmetič pa še ogleduje bankovec in mrmra pri sebi: »Bog ve, čegava je bila mrcina!«

SEVEDA.

Mati: »France, Janez, kaj pa delata na hruški?«

France: »Janez je hotel hruške krasti.«

Mati: »Indi?«

France: Jaz: jaz sem ga pa hotel prepoditi!

DOBRO POJASNILO.

»Kje stanujete«, vpraša orožnik popetpuha. »Nikjer!« »In Vi?« se obrne mož postave k tovarišu prvega.

»Jaz pa temu nasproti.«

NAROBE.

Gospod (ko vsprejema novega služabnika)... »Neko slabo stran pa vendar imate, se mi zdi — ga radi pijete!«

Služabnik: »To se pa motite gospod, to je ravno moja najboljša stran.«

IZ SOLE.

Učiteljica vpraša učenca:

»Kako se imenujeta kralj in kraljica?«

Julče častljivo vstane in reče prav moško:

»Cesar in cesarička.«

RES JE.

On jezno ob pristanišču: »Ako se ne bi ti tako dolgo ne napravljala, bi ladje ne zamudila.«

Ona: »In če ti mene ne bi tako pri-ganjaj, sedaj ne bi bilo tako dolgo treba čakati na drugo.«

ŽALOSTNO.

Lačen obisk: »Zdaj mi pa povej, mali, kdaj boste kosili?«

Domači sin (žalostno): »Kakor hitro odidete.«

Posledica zamaknjenosti.

Tone Melone
pod oknom stoji
da nož svoj nabrusi
kolesce vrti.

Ozre se na kvišku
in reče: oho!
Tu Midka Marjanca
zre, kaj je pod njo.

No mlada pač nista,
to nisem dejal,
a vendar se v srcu
nov plamen je vžgal.

Vrti se kolesce
in igla hiti,
a drugo so v drugo
uprte oči.

Ko spet se zavesta
kaj vzreča tedaj:
od noža ostal je le
prazen ročaj.

Debelo je gledala
Midka še boli.
kalcota je dolga
tri metre in pol.

DA NE BO VSE ZANJO...

Možev god je bil in žena se mu smeh
ljaje približa:

Danes je tvoj godovni praznik, mu
pravi, »in glej, kaj ti daruje tvoja ženka.
To krasno zrcalo in to stensko urico. Tako
zamoremo zrcalo položiti na mojo toa-
letno mizo in urico v moj delavni kabinet.
In ti kaj boš daroval tvoji ženi?«

Hm, sem pravkar razmišljal o tem.
Kaj se ti zdi, porocelanovo pipo in en briv-
ni aparat?

MLINAR IN NIEGOVA.... VODA.

Mlinar se je prišel pritožiti na magi-
strat v urad za posestva in produkcijsko
silo. Ogroval se je, da je nad njegovi
mlinom, ki ga goni vodna sila, nekdo se-
zidal električno tvornico. Uradnik, ki ni
razumel vsebine njegovega protesta, je
nervozno vprašal:

»Kaj hočete reči, izrazite se natan-
čno!«

Mlinar: »Hločem reči, da voda, ki te-
če na mlin, pride prei do električne tvor-
nice, in ko pride do mlina, je že utrujena.
Razumete.... tudi jaz olačam!«

EDEN MORA IMETI PRAV.

Zganjarev Janez je prišel domov ob
sedmi jutraj s kroganja. Pijan, da je ko-
maj na noge stal, se je privlekel v spalnico.
Soproga je sedla na posteljo in na vso
moč zarjula nad njim:

»Mrla pijana, nesramni pijanec....
pijanec, sramuj se. Šele sedaj se pride do-
mov! Ne veš, da je sedem ura?« Janez
(gugaje se še bolj kriči): »Lenoba gujla,
mr. mr., čina zas. pa. pa. aa! Sedem je
ur... ur... ura... (naglo) da še ležiš!«

PIJANI HAVELOK.

Dva znanca sta se tako napila, da
nista videla niti za korak pred seboj. Ob
tej priliki sta si zamenjala tudi havelok.
Drugo jutro hiti eden k drugemu po svoj
havelok. »Hej, prijatelj, ti si sinoči vzel
moj havelok.« »Ni mogoče, saj sem ob-
držal le, kar mi je samo v roke padlo. To
je znak, da je bil tudi tvoj havelok pijan.
In če ga imam sedaj na sebi, ga ne sle-
čem, ker sem preveč prehlajen.« Dobro,
tedaj obdržim provizorično tvojega.
Samo pokažimi v katero izmed teh luknji
naj vtaknem roko.«

NEJAMČENA URA.

Na mojem potovanju po Italiji sem ku-
pil pri urarju v Turinu zlato kronometer-
sko uro. Položil jo je nazaj v škatlico, na
pravil omot in priložil nabasan revolver s
šestimi krogli. Jaz sem mu presenečen
pridomnil, da nisem kupil revolverja, mar-
več samo uro. Urar pa mi je z vso res-
nostjo odgovoril: »Gospod, slušajte moj
svet, jaz imam prakso v tej zadevi. Vze-
mite tudi revolver, če hočete jutri še
imeti uro.«

Narodna knjigarna.

Narodna Knjigarna v Gorici ulica
Carducci št. 7. naznanja slavnemu občin-
stvu, da ima v zalogi vse slovenske
knjige in muzikalije, precej bogato je za-
ložena tudi z italijanskimi in nemškimi
knjigami ter sprejema naročila na tisko-
vine in knjigoveška dela; naroča tudi
knjige in liste iz inozemstva, posebno ju-
goslovanske revije.

Papirnica Narodne knjigarne je zalo-
žena bogato s papirjem, svinčniki, peresi,
šolskimi zvezki in vseni, v to stroko spa-
dajočimi predmeti. Velikanska izbira u-
metniških in drugih razglednic od pre-
prostih do najfiniših.

V kratkem so prišla na književni trg
slednja dela, po katerih zelo povpra-
šujejo:

Romani: Pinžgar: Iz modernega
sveta. Kellermann: Tunnel.

Povesti: Rodenbach: Mrtvo mesto.
Baukart: Dve angleški povesti. Štiri an-
gleške povesti. Šest angleških povesti.
Pigdor: Gospodarica sveta.

Drame: Schiller: Maria Stuart. Sem
Benelli: Okrutna šala.

Knjige za mladino: Eriavec: S. na-
rodne pripovedke. Ivan Lah: Češke prav-
ljice. Sorli: V deželi Cirimurcev. Meško:
Volk spokornik. Golar: Carjevič Ivan.
Koroške pravljice: Gor čez izaro.

Črtice: Meško: Ob tihli večerih.
Korn: Spake. Matičič: Na krvavih po-
llanah.

Pesnitve: Baumbach-Puntek: Zla-
torog.

Ostalo: Čebular: Knjigovodstvo.
Pečnik: Jetika.

NAJNOVEJŠE:

Danir Feigel: Po strani klobuk.
Zbirka humoresk, izdala Narodna knji-
garna v Gorici. Cena 4 L. Po pošti 50 c
več. Če se hočeš iz srca nasmejati, ku-
pi to knjigo, mudila ti bo obilo zabave in
vedrega vžitka.

Ivan Pregelj: Azazel. Zalna igra v
štirih dejanjih. To je ena najlepših iger,
kar nam so jih spisali zadnja leta.

Charles de Coster: Ulenspiegel in
Lam Dobrih. Po maskovni bi sodil, da se v
ti knjigi ne bere slovenski. Pa je narobe
res. To je slavni Pavliha, oče vseh nor-
cev, ki je v sorodu tudi s Čukom na pa-
ci, stari junak veseljak iz dežele flan-
drske, ki ga je na slovenska tla presadi-
l Tone Debeljak. Knjiga ima 552 strani, za-
to pa tudi mnogo humora; po cenji rav-
no ni, a kdor se hoče smejati, mora za
smeh tudi kaj žrtvovati.

Kdor hoče naročiti katero teh knjig,
naj piše dopisnico na Narodno knjigarno,
dobi knjigo takoj po povzetju.

Pozor, posebno učitelji!

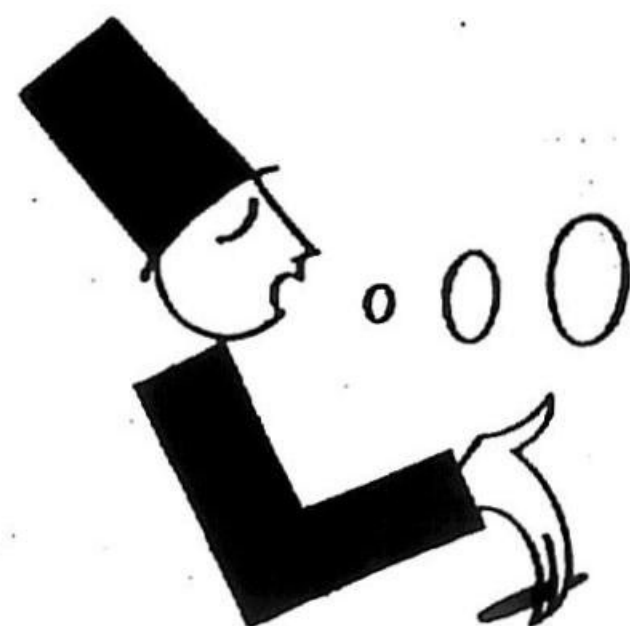
V Narodni knjigarni dobite Sauer,
Italienische Konversations Grammatik.
Knjiga s ključem stane: L. 18.50.

Cogoli, Grammatica della lingua ita-
liana. Cena L. 6.50.

Cogoli: Exercizi di lingua italiana.
L. 2.90.

Gospodarske nemške knjige zname-
nite zbirke »Thaer« ima v zalogi Narod-
na knjigarna v Gorici. O mlokarstvu,
sadjarstvu, živinoradi itd.

V kratkem izide velik katalog vseh
slovenskih knjig in muzikalij. Pišite do-
pisnico, ko izide, ga dobite po pošti za-
stoj.

POZOR!**POZOR!****Nova humoristična knjiga.****DAMIR
FEIČEL****PO
STRANI
KLOBUK**

Stane samo 4 L. po pošti 50 vin več.
Pošljite vsoto »Narodni knjigarni v Go-
rico, ulica Carducci 7. dobite knjigo
takoj!

Knjiga je polna zdravega humorja in
satire; ima sledečo vsebino:

Humoreske: Božične misli — Prašič
— Na murvi — Odkrij srce! — Tragika

Človeškega življenja — Brez krstnega
lista — Poravnana.

Groteske: Sedminski sistem — Stra-
kovi.

Pravljice: Ljudstvu svobodo — Ali-
ben v škripcih — Zakaj pa ne? — Zade-
va »Seljak« — Odškodnina..

SLABŠI OD PREŠIČA.

Zabitnik je peljal svojega sinčka na
zoologično razstavo. Dočel se je ustavil
občudovalec pred debelim prešičem, ki je
imel krog vratu privezano tablico s tem
le napisom::

»Prva nagrada: triletni prešič.« Vi-
diš je rekel oče sinu. »Vse ti prešiča, ki
ima samo tri leta in je že dobil prvo na-
grado, med tem ko jih imaš ti že dva-
najst, a nisi se nikdar prišel domu naj-
manjšega znaka častne pohvale! Po-
misl, kakša sramota za tvojega očeta!«

JE ŽE TAKO PREVISOKO.

Hišni gospodar najemniku, ki stanuje
v podstrešju:

»Veste, Tratnik, po zadnjem dekretu
ministrskega predsednika Mussolinija gle
de novišanja stanovanj bom moral tudi
vašo zvišati.«

Tratnik: »Za božjo voljo, gospodar,
nikar vendar tega ne storite. Sai je ven-
dar že dovolj visoko; ne vidite, da je pa-
ralelno s zvonikom!«

Sovodenjske klepetulje.

Žeža: Pej vieste buotra Tina, de
naša komari gra luovit uotroke s čipidu?
Jst sm slišala, d je šla an bot u grapu.

Tina: Bejšte, bejšte! Anti ni zluon-
ka ries! Ja, ja, pravju, d' j' žofnida an
bot s kurnika glih na depožit od lajbna
anu potle d j zakupla: Preklaščen zluodi,
m sm neruodna.

Žeža: Ja, ja, kaj česte buotra Tina!
Zdej ni kukr j blo anbot, kdr smo ble ni
uobrodence. Pej sej nismo nankr nucate
komari. Nš Tuonj j uzau anu klenicu, za-
gulu za kakušju anu še prej kukr j buotra
komari Bijonda pršla sm nila dobru župu.
Zdej pej žie štirdeseti zrnad pret cajtem
gladamo, kaku šrajaju za kašnu paradanu
z našu komari anu se prprvľaju kukr ta
bouni na bokau.

Tina: Ben pustno to! Vieste Žeža,
jst sm že usa sšotirana na našu pupu.
Vsaki teden če jemet kej novega: anbot
anu kožamajku, anbot šuolne, anbot flok
za kitu, anbot m je ponucala — Buoh m
greh odpusti — petintrideseti lir, da si je
ukupla anu nuovu kitu, ker je zmiram
godrnjala, da je prekratka in d' ne muore
nordit ricotov kukr bi uona tiela. Jst sm
s jazla anu sm ji jala, d' distu ostudu ne-
čem jemet u hiši. Anti je bla tista kito
od kašne, ki je umrla. Usiga zluomka se
zmisliju. Prou pozlo bomo šli.

Žeža: Prou prašte, Žeža. Vi imate
majkur nuovu hišu, ma mi imamo še
staru. Plekleščena vuojška, d' samo naše
hiše ni podrla. Veste, kašn bot se prou
iezim, de ni kašna granata in posula. Ta
frdamana bajta je usa u malori. Naša, ki
je bla narbolj potrebna, da bi in gra-
nata zadela, je ostanla franka. Čeji mi ze
se snest od fote! — Mankur de bi de-
kej oškodnlne ze žvau!

Tina: Jst sm šrajala s pľesatjem
anu mi je rieku, d governo bo use dľacru.
Ma zluodi jih uzami, ker neč ne daji. Jst
sm že štuľa. Use ni neč uriedno! Anu
malo spie perit, potle šacman, anu malo
dohar anu škrivant, anu malo židar anu
spj kapoti, tišlarji anu malavari. T'mo
stri di lampoti so usi lampanja.

Čuk in politika.

Čuk na palci se je bil pošleno pridušil in sveto prisegel pri knofih svojih tlač, da se ne bo več pečal s politiko. Baje se je bil merodajnim osebam radi videmske komedije tako prikupil, da se je bilo bati, da ga ne vzamejo kar k sobi v Rim in ga obdržijo za vse večne čase kot svetovalca in pomočnika v vsoli važnih zadevah. Ker pa Čuk na palci za enkrat še ne mora zapustiti Julijske Beračije, (ne Beračije) kot pišejo nekateri hudobno o naši misli bogati pokrajini), zato je zadnje čase opustil politične probleme in dal vodilnim državnikom nekoliko oddiha. Ti so pa porabili ta čas zato, da so retificirali rapalsko pogodbo, ki je kazala, da doživi še Matuzaleмова leta.

Med tem so Čuka na palci napotili razni opravki, da se je podal v Rim na obisk k Mussoliniju.

Ko so ga spustili v sobo, je zagledal pred seboj hrbet moža, ki ga občuduje ves svet. Bral je neki list, obrnjen proč, v steno. Čuk na palci je postal, malo pokaljal. Nič se ni zganilo.

Čuk na palci se je ojunačil in dejal: »Dobro jutro!«

Mussolini je obrnil list in bral na drugi strani.

Čudno navado ima ministerski predsednik, je mislil Čuk na palci in začel govoriti:

»Častitam radi rapalske pogodbe. Zdaj razumem, zakaj ste tako robnoli proti nji svoj čas v parlamentu, samo da imate priliko, da vi hranite slavo tega malo zapoznalega a velikega dejanja.«

Na te besede je Mussolini odložil list in se pričel obračati proti meni. Jaz sem mislil, da se po novem vsi važni politični razgovori vrše zahrbtno, zato sem se zdaj obrnil jaz in pokazal govorečemu predsedniku svoj blagorodni hrbet.

»Čuk na palci! Hvala za čestitke, ki so mi popolnoma odveč, zakaj jaz sem si čestital že sam. To je prvo. Drugo pa: Vsi vaši predlogi bodo toplo pretreseni in gorko vpoštevani, jaz stojim na strani pravice in Bog mi pomaga!«

Kakšni predlogi? Ali mari misli, da sem jaz »ena reva le?« Ali govori le in navade?

V tem mi je že ponudil noko in mi obrnil hrbet. Bil sem ginjen nad njegovo dobrosrčnostjo in zmislom za naše težave.

Od tedaj tudi vem, da se vsi veliki politični razgovori res vršijo zahrbtno.

NA PREDVEČER PROCESIJE SV. MARKA V DOLINI PRI VOŠKURŠIH.

»Jutri, za procesijo prinesite vi mežnar ta velik križ!« — Drugo jutro pricohta cerkovnik z ženo na hrbtu, rekoč: »Tu je moj ta največji križ.« — Od velikega smeha se ni niti procesija vršila.

Pismo naših vojakov.

Rim, 13. 2. 1923.

Slavni Čuk! V imenu nas vseh Voškanov iz Julijske Beračije, od prvega Regimenta Gratapirjev, te prosimo, da bi natiskal tudi od nas par vrstic.

Mi, Tebi vdani Gratapiri, Ti naznamo, da smo še vedno živi in vdani Tebi bolj, kakor pa našim Mickam in Pepcam. One so nam obljubile zvestobo, sedaj nam po nobena nič ne piše. Torej, dragi Čuk, pojasni nam vzrok njihovega molčanja. Najkasneje v štirinajstih dneh bi radi zvedeli odgovor, drugače bomo tu dobili Rimljanke. Nebroj pozdravov vsem starim in mladim, posebno pa tistim, katere so na nas pozabile. Rudolf Maks, Črni Vrh nad Idrijo. Kos Anton iz Idrije. Reje Viktor iz Šebrell. Kumar Mario iz Ozeljana. Budin Ivan iz Koludrovce. Trošt Anton, Orešje. Stihili Matije, Ustje. Gorup Franc, Postojna. Sever Alojz, Rihenberg. Podobnik Anton iz Idrije. Poljanec Josip iz Idrije. Rustia Anton iz Skrilj. Sinkovec Franc, Želin. Tusar Filip, Kanonije. Gorjup Jernej. Šlakovec Julij iz Idrije. Stefančič Mihael, Jablanica. Trobeh Gabrijel, Veliki Dol. Stopar Alojz, Cesta Sv. Križ. Vičič Karol iz Podgrada. Rubeza Stanko, Matulje. Sepič Vladislav, Matulje. Rupnik Ivan, Črni Vrh. Tominc Ivan, Zadlog. Habe Franc, Predgrize.

KAKO SE JE JOZA PRED 40 LETI V CERKVI NAD KOBARICI PO NEKEM PLESU »SPASU«

Začel je: Vidim, da ste trudni in zaspali, zato na kratko. Povem Vam, da tako ne more iti več dalje. Za Bogá se ne brigade več, pač pa dan na dan več plešete in popivate. A veste, — da bo morau Joza enkrat za svoje očice odgovor dajat. Kaj poreče Joza pri sodbi, ko bo Bog »zakričau«: — »Joza, kje 'maš Tvoje oucé!« Skróu se bom! Ako bo pa Bog spet »zakričau«: »Joza, kje 'maš oucé«, bom odgovoru: »Bog, nisi mi dal ouce, dal si mi kóóžle, kóóžle, kóóžléé!!!«

Čuk pravi: Prav je imel. Saj tudi dandanes je več kozlov kot ovac.

Pravijo, da dekleta s Kanalskega Vrha imajo zelo rade fante z juga.

Pravijo, da nekaterim dekletom plesalkam iz Dola nad Ajdovščino se je zdel dost prekratek, zato so prišle s plesa domov šele na pepelnico sredo zvečer.

Pravijo, da se po veliki noči oženijo vsi stari Pepeti in Drejci iz Podgore. Pri izbiri nevest posreduje Čuk na palci.

Pravijo, da niso šla Gročanska dekleta zato v Trst, ker so tržaški fantje okusnejši, temveč zato, da postanejo svetovne kuharice, da jih bo potem vzel Čuk na palci.

Pravijo, da je zato tobak pozdražil, ker ga na Poljanah vse stare in mlade device kade.

Napitnica.

Danes smo zbrani okoli — sobrata, ker je avanziral do župnika od — kurata, zato bo na mizi meso in — prata, zraven pa kisa in sladka — solata, kot »fašista« naj le krasí črna — kravata, za prepili pa v ušesih bela — bata. Tvoja vest naj ne bo nikdar — kosmata, plačo naj ti zviša bivši minister — Salata, da bo tvoja kasa vedno bolj — bogata, ne boj se službe, četudi je vas — gorata, pa prosi za boljšo od Poncija do — Pilata, glej, da, avanziraš kmalu do — prelata, ali pa čez mejo za stiškega — opata, se sprejmi pa časti poslanca — kandidata. Na meji se ognj bodečega — drata, in da te za tobak financar ne — pošlata. Seno naj ti obilno rodi zelena — trata, na cesti pa se varuj umazanega — blata, da ne izgubiš še zadnjega — podplata. Za voz si preskrbi dva nova — komata, denar pa skrij in se varuj — tatata, hnavca se varuj kot peklenskega —

skrata,

tvoja glava naj bo z lasmi — košata, noge pa naj ti varuje gorka — copata, pri tanoku pazi, da ne izgubiš — pagata, ker vselej najboljšemu ne — rata, ampak ga včasih bridko — frata. Tvoja beseda naj bo vedno — možata, četudi ne čakaš časti — hofrata, v človeku vidi vedno le — brata, pokaži se povsod kot pravega —

demokrata,

dusti pri miru vprašanje — celibata, saj je itak draga vsaka — potrata. Enkrat te bo zasula — lopata, Sv. Peter ti bo odprl nebeška — vrata, če bo tvoja duša, čista in — zlata.

B.

IZ STRŽIŠČ.

Nekateri fantje se postavijo, sami pri sebi pravijo: Ej, to sem fant od fare, dobim jih res tri pare.

Deklet je res veliko, a več kot sto na ne, nobena ni prosila, oh, daj poročil me.

Ribničan Urban.

Jest se najsm prov nē uostrasu, če povsuod gori, al pa, če mi druge ldje branjo po svajte, samu tu me jezi, k' pravjo ldje, de je pod nuovo vlado bulše koker je blu prej. Ti sakralejski jezike jezicne vajste de. Gnjusuobe tr damane, kaj b' najke legale tok be! So djale kar aden ze drugem, de se lehku ne laškem duober kup jej, ne Kranjsku pa spat grje. Ja pr mej kuše, tje pošaste kremežljave so me toku nel' gale, de je strah. Jest vajm, de naj rajs, zatu k' sm poskušov. Prou prjecej k' sm u vašo uoblubleno dežjelo pršu, sm toku suh rātou, koker ste unkret muoj kontrafe u »Čūke« vidle. Ji, pa koku b' ne! Nešče najma več tiste vjere, koker se je an kret djalu, de se muore lačne nesitet jen žejne nepojet, če prou plačejo. Tam na Krase najke k' sm ano nuč prejerprgrov, so mi dali tuolku jest koker kašneme cajzlee.

K' sm šu drüg dan ke ki imajo s krajdo nepisanu dvakret neč, sm djau anme trebšnjake k je biu ano cajlo uro jen pu nuotre, de nej grje ven, dra gače, de buom vrata razbū. Sm djau, de nej trajba bt več nuotre, de je črna voj ska žje šla memu ne plac, jen de muo rem tud jest muojeh dvajst deku nuotre nest. Pa ta psjak se je še čudu, koku de samo dvajst. Mejnde je mislu če poejm koker an teč za dvajst deku, de buom puolej ano kilo nuotre njesu. Kako psjaka; kej buom pa uzjev. Pa sej če nūcajo, nej pa kúpjo tam kjer je duoste. — Vajste lūbe muoje slovanjske lahe, zdej an cajst, kar nē kej prou ne grje. Toku sm žalosten koker de b' me s sjudmeme nuožče aden drjezou. Skuo rej b' ne blu več vradnu ke huodet. Pa tuo rajžo sm tu jet kar neprej nuotre u pravu lašku, pa najsm vajdu ze kuolku soudu jen ne koku djeleč. Zetu sm šu pa u Gorice kar ne štaracjon, pa sm djau, de buom tam kašenga pijontarja al pa ajzlponarja vprašou koku jen kaj. Jojzes, jojzes svjeta štrafenga ne svajte!

Ti sakralejske planšerji ti. Kaj mišlte, de sm kej zvajdu? Je buh nes vare koku sm biu jeznariten. Buh vare, de b' me bla muoja rajnka Urše vidla. Kar kamžuolo sm tu selč, pa ž njo po hrbtah uoplajtat. Tuolšen štaracjon k' je u vaše svjete Gorice, pa naj anga samga človajka k' b' kej vajdu. Po šlišhte nu, kašna vesuoka gspuoda je uokul mjene plesala. Kar prjecej te pr

vega k' sm ustavu jen tu vprašet, pa je djau de uon ne vaj, de je kapo lehtjern; no sm djau pa buo kašen druge vajdu. Pa sm su do anga družga, pa tud nej vajdu zetu ki je biu kapo skvadre. Joj zes, pa me tam kej vej, sm djau, pa sm kar ke tjecku h njeme, de sm tri rajte s puotama zgubū. Jen tud uon nej nē vajdu, zetu k' je biu kapo departamen ta. Je buh se smile! Aha zdej sm vidu, de dva tjecketa aden ze drugem; uoba buosta majnde vender vajdla. K'sta do mjene pršla je aden ne družga pou. Ti ste k je biu zduboj je biu kapo brem narju, ne njeme je blu pa kapo kovacu. Jen spjet nobeden nej nē vajdu. Aden m' je pršu neprute pa me je sam vpra šou kdu sm jen kaj sem, jen koker sem povejdou je uodgovuru, de je uon kapo tjele pa lonist jen de tud ne vaj. Uod zad ze siso sm spjet anga družga uprašou, pa me se pogljedit nej tu, je djau de je kapo pijontarju. Buh se smi le, sm djau, de b' le anga žrnadenka dubu. Pa je prjelou aden po kamne an majhen uozicek jen jest sm djau: Buh buod zehvalen! Pa koker sm ga vprašou je djau: jest ne vajm sm kapo uod ku lu. O mati nebjeska, kašna sruta sm jest pr tuolke gspujske k' nē ne vaj. Jen k' napsm neč več vajdu ketjerga b' upra šou sm kar vse uod kraje kdu je pršu. O ti štalenga buožje ti. Uoben nej biu te prave. Je biu kapo mašin, kapo zuga, kapo devezjona, kapo uoddajlka, kapo staracjona, kapo tjele jen grafa, kapo želajzne cajste, kapo kondehterju, kapo vratarju, kapo ustavlaucu, kapo kancelije, kapo gamacina, kapo cajhna rju, kapo jenžjenjirju, kapo vartzale, kapo pometaču, jen kapo sekretju. Te zadne m' je vsaj povajdou kam nej grjem, če me je prou golfou. H šajbe tam ki karte prodajajo me je poslou, pa je aden djau, de sm jest tiste suorte človek, če se ga pr vratah ven vrže pa pr uokne nezaj pride. Pa sm pokazou, de tu nej rajs. K' sm povajdou kaj sm tu, me nejso prjecej zestopile, pa je djau pijontar, de nej grjem nuotre. I nu sm djau koku, k' ne pasam skus tuo majhno šajbo. No no pa an gspud me je puolej čez vrata nuotre pjelou. Ampek de b'me za rajs ne vrgle ven s cimra, sm pa muoj robo s sabo uzjev. Na psjak sm djau: Še sam ne grjem skuze, koku buo pa vse skept šlu. Jojhata, pa koku so

ti ldje duoste neučjeni ven mjetat, se ne vajste. M'dva se najsva zestopila pa je njeprvu muoj robo ven potnu, puolej pa se mjene najno, pa ne skuz uoknu ampek skuz vrata, zetu k' vez tisto majhno linco njebe muoglu vse skept jet.

Uod zunej me je pa aden vprašou kdu de sm; jest sm pa kar prjecej po vejdou, de sm kapo uod suhe ruola

V ČASU VOJNI

K ribiču je prišel gospod ter ga je prosil, naj mu proda kilogram rib za v ko ceno. Ribič mu ni da in...

«dvajset kron prosim».

Gospod mu plača dvajset kron in pristavi:

«Vam plačam prav rad, dvajset kron za ta kilogram rib, da vam zamorem v ob raz zalučati, da ste nesramen tat». O ne» odgovori ribič, »tat ste vi, kajti le kdor krade in slepari, zamore danes pla čati 20 kron za kilogram mešance».

VSE SKUPAJ NAJ NAPRAVI

Juri Zmešanec je v svoji raztresenosti padel po stopničah in se udaril ob rob stopnič. Morali so ga omedlelega ovesti v bolnišnico, kjer je moral kirur brez odlašanja operirati. Prevrtal mu je lobanjo. Med tem ko je bil z vso pazljivo stio pri svojem delu, se je Zmešanec vsled grozne bolečine zavedel in s koma slišnim glasom zamrmral:

«Gospod, doktor, ker mešate že v mojem podstrešju, bi zamogli napraviti red v mojih idejah?»

OPRAVIČENA JEZA.

Tristo medvedov, to je pa že preveč! Ni dovolj, da napravim temu človeku čast, da si od njega izposodim denar, ta nesramnež ga hoče imeti sedaj nazaj!»

Pozor!

Pozor!

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v mestu in nadeželi, da je prevzel dobroznano

Restavracijo Marzini

Corso Verdi št. 1 v Gorici,

nasproti starega semenišča preskrbljeno s prenočiščem in hlevom.

Dobi se dobra vinska kapljica, domača briska in vipavska vina. Postrežba dobra, cene vgodne. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogoštevilen obisk.

J. ČIBEJ.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH (AL RIBASSO)

izredna prodaja blaga tovarnarjev

NA DEBELO !

NA DROBNO !

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM

Ogromne množine blaga, katerega ni bilo mogoče izvoziti, bodo na prodaj v raznih podružnicah po celi Italiji in to po sklepu zveze tovarnarjev.

S tem se obveščajo spošt. odjemalci, da od **ponedeljka, dne 29. jan. l. l.** se je začela tudi v zalogah v **Vidmu, Via Savorgnana 5** razprodaja velike množine (štok) raznovrstnega blaga po zelo znižanih cenah.

NAVEDEJO SE NEKATERI PREDMETI:

	L.		L.		L.
Rute obrobljene	0 75	Ženske nogovice z dvojno peto	2 95	Jajčasto usnje angleško, meter	4 95
Moške nogovice	1 —	Družinsko platno, meter	2 95	Rjuhe orlo ajour	29 90
" " iz mešane volne	1 50	Pletene kravate	3 50	Pogrinjalo za postelje	29 90
Prtenina	1 90	Elastične dvojne bretelje	3 50	Pogrinjalo belo iz pristne volne	39 90
Brisače za kuhinjo	1 90	Brisače linejše	3 95	Žimnice	49 90
Prti	2 50	Životek rekamiran	3 95	Brisače umetno vezane na	
Madapolam, meter	2 50	Dvonitnik zvit, 100 cm	4 25	obeh straneh	55 90
Švicarsko vezenje	2 90	Obposteljni tepih	4 90	Prešiv barvan z belim platnom	64 90

Bogata izbira moškega in ženskega sukna, perila, platna, tkanine, maj, tepihov, zaves, potrebščin za neveste.

Direktni uvoz žim za posteljnake.

Opazke: Vsak predmet, ki ne ugaja bodisi vsled cene ali okusu se vzame nazaj.

Velika stalna razstava z zaznamovanimi cenami.

CENE STALNE.

----- Prodaja se nepretrgoma od 9-18. -----

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM

Pravijo, da je bil na dan Kapljice in Sokravez ustanovljen občni zbor z. k. kog. abstinenčnega društva, katerega so se udeležile vse za to vnete ženske iz cele Dornberške občine. Prisegle so vse, da ne bodo več nikdar pokušale vina, če tudi ga je sam Bog ustvaril. Znak članstva je škatljica za »šnofanje«. — V našem čelstvu in odboru so izvoljene najuglednejše gospe in gospodične. Javne seje bodo pod noč v vsako nedeljo, po potrebi izredno zasedanje bo ob delavniki takoj popoldne.

Pravijo, da se nahaja v Kobaridu futuristični pesnik, ki nosi svoje pesmi sam in jih čita od gostilne do gostilne.

Pravijo, da so Dornberžani prodali že vse vino, vsled česar je moral neki gostilničar iti v Gorico po 6.25 hl »pristnega« vina po L. 150.— za hl. — Vsi Vipavci so nevoščljivi »srečnim« Dornberžanom.

Pravijo, da so pevci g. S. zelo bojevití, ker pojejo ob vsaki priliki »Na boj!« — Pevci g. V. so se namenili odgovoriti s »Skoči, brate, na medveda!«, ker ne marajo pripovedovati, da »bilo je sedem suhih krav...« —

Pravijo, da so v vasi Kljuse na karnalskem plesali za žive in mrtve.

Pravijo da je na plesu Prostov. Požarne Straže v Kanalu neki neznani gospod plačal dvema gospodičnima porcijo »pršuta«, zato, da je dobil koteljone. Kam pridemo?

Pravijo, da Morščanski fantje so tako jezni na Čuka, da bi mu vse kosti polomili. Sklenilo so razpeti mreže da leč okoli vasi, da se ne bode Čuk predrznil kukati in praviti po svetu.

Pravijo, da imajo v Kanalu sedaj že 25 luminov in $\frac{3}{4}$ zvonika in 4 zvonove. V prometu je 5 luminov in eden zvonček.

Pravijo, da se v Dornbergu požvižgajo oni, ki jih »Čuk na Palci« namala, vendar ne morejo zaspiti po cel teden, ker jih motijo ves čas sami »Čuki«, s skovikanjem onega, kar je bilo zapisano »na Palci«.

Pravijo, da so dornberški še mladi strici, vdovci so izključeni, obljubili že nitiemu »mešetarju« 10% od nevestinih premičnin in 15% od taščinih »nepremičnin«, poleg tega na »bali« 2 kg. makaronov in pa na »ohčet« 37 »polpetov« brez »prikuhe«.

Pravijo v Kronbergu, da so nekatere dekleta sredi vasi zelo ošabne, zato pa morajo fantje letati iz cvetja na cvet, po hribih in dolinah, kakor skrbne čebulice.

Pravijo Ravniška dekleta, če napravijo Kronberški fantje »bal« na Veliko

nočni pondeljek v Lesinah, da prinesejo s seboj »Fulje«, ker je tamkaj dovolj vode.

Pravijo, da si je Nini Mihčev v Nabrežini vzel že črno srajco, ker lanska rudeča kaže luknje.

Pravijo, da zadnje mesece ni gorela luč pri žegnu, ker je naš Nini hodil gologlav domov.

Pravijo, da se naš Pepi sedaj lahko brez skrbi na očet pripravlja, ker so mu črnosrajčniki urlaub dali.

Pravijo, da Povirski fantje niso hoteli prirediti plesa na pustno nedeljo, zato, ker so se zbal »Čuka na palci«, da bi jih spet ne ožehal.

Pravijo, da ima »Čuk« v Povirskem zvoniku svoje bivališče, s katerega lahko opazuje ponočno zborovanje vaških fantov pod orehom, kako modrujejo, kje bi lahko izpodrinili marsikateremu dekletu snubača...

Pravijo, da so na Temljinali stopila vsa starejša dekleta v štrajk, ker niso hotela priti na ples radi mlajših »punc«.

Pravijo, da imajo M. v Solkanu v zadnjem času mnogo gostov, ne radi dobrega vina, marveč...

Pravijo, da »Čuk na palci« dosti prej pokuka v trafike in druge prodajalne kot k svojim stalnim naročnikom.

Pravijo da ima Podgora dva znamenita učenjaka, prvi imenovan »Kučnik«, ker je na podgorskih gozdovih našel mnogo vrst kač. Drugi je imenovan »Mojster«, ker je prevzel težko nalogo sezidanja podgorskega zvonika, toda vsled dolgotrajnega mraza se mu je vsa »facada« zvrnila.

Pravijo, da so ugotovili pri zadnjem obč. zboru Tolmnskega Konsumnega društva, da imajo v enem letu toliko dobička, da še sami ne vedo, koliko...

Pravijo, da je dospelo v Postojno vsled zadnje ženitne ponudbe toliko ženitnih ponudb na ravnateljstvo starih stricev, da bode ravnateljstvo primorano več pisarniških mest razpisati, ker vkljub vsem ukrenitvam od ravnateljstva ne bo nikakor mogoče vsem gospodičnam in dekletom ugoditi, zato jih bode potreba najmanj osemdeset odstotkov odkloniti. Katere pridejo na vrsto se še ne ve. Zahvala za uspeh gre »Čuku na palci«.

Pravijo, da so v Šmarjah močno v skrbeh, ker pride sedaj iz Švice nova ura v stolp, ker mislijo, da ne bodo mogli spati več noči, če bo po 3 mesecih zastale ure kar zaporedoma bila.

Pravijo, da trnovski župan izroči županstvo v istem trenutku, ko bo novoizvoljeni isto prevzel. Obdržal bo recept za mokro vodo, kot neprekosljivo sredstvo za pranje »poljskega« krompirja.

Pravijo, da neki kraški sindac pomete cesto z brezovo metlo od Dobrave do Križa, Dobravci bodo pa s štirom.

Pravijo, da so zakojški fantje premišljevali, kaj bi delali v teh dolgih zimskih večerih? Pa so si ustanovili »Izobraževalno društvo«, da se s čitanjem bistrijo um in blažijo voljo; tudi »Čuka« so poklicali v svojo sredo, da jih zabava po svoje.

ČE JE SILA.

Kmet (v mestu): »Gospod policaj, kje pa je tisto, kjer se gre tja, saj vedaš...?«

Policaj: »Ja, ja, saj vem, kaj mi slite. Vesté, da stvar je namreč taka. Pojdite na desno, potem v stransko ulico, malo na levo in nato zopet na desno, pa korakov naprej, pa ste tam...«

Kmet: »Oh, hvala lepa, gospod policaj, smo že tam, smo že tam!«

BRZOJAV!! ODDANO 20. 9. 1921.

VODOVODNI KONZORCIJ ZA VIPAVSKO DOLINO.

Izvanredni obč. komisar priredi v imenu občine Prvačna v nedeljo 25. št. m. v Sokolski dvorani velikansko večerjo v proslavo zgradbe vodovoda iz Dornberga v Prvačino s sledečim vzporedom:

1. Pozdrav. 2. Poročilo. 3. Udanostna izjava predsedniku Vod. konzorcija. 4. Izročitev lavorjevega venca tainiku in nadzorniku v znak neumorne delavnosti in brezmejne požrtvovalnosti. 5. Obhod po vasi ob napeljavi vodovoda. (Pri tem nosijo obč. upravni odborniki slavljenca na ramenih.) 6. Večerja: a) pokušnja vode; b) nova juha od 3 volov in 2 junic; c) pokušnja vina z vodo; č) mastna pečenka s petero prikuho; d) pokušnja vina; e) slavljenca med pozorom gostov snesta 6 piščancev in 3 domače podivjane zajce; f) splošno vživanje najrazličnejših jedi in pijač; g) intermezzo (obdarovanje slavljenecv s primerno nagrado in s prostovoljnimi darovi); h) črna kava. 7. Ples. 8. Slovo. —

Med posameznimi točkami svira domača godba in poje domači zbor.

Za občino Prvačino

Izredni komisar.

P. S. Da ne bo treba razpošiljati drugih vabil, velja to vabilo tudi za slavnostno večerjo, ki jo priredi vodovodni odsek na Gradišu z enakim vzporedom. — Obračun sledi! —

BRZOJAV!! DOŠLO 12. febr. 1923.

Op. uredn. Tako velikanske zamude v brzojavljenju pa nismo še nikjer ugotovili. Seveda je bila naša dolžnost, da smo takoj protestirali pri brzojavnem uradu, ali dobili smo čuden odgovor: Še zdaj je prezgodaj! —

DOBER ODGOVOR.

Nek bahač, ki je že veliko govoril, reče končno svojemu sosedu: Ali verjamete, dragi moj, še dandanes se dobi, kakor za časa Biljana, osle, ki govore.

»Saj jih dobro slišim«, je bil odgovor.

prodajalcu ni po volji, naj se zgleda v Ladrh na sredi vasi.

Pravijo, da so imeli fantje v Bukovici ples in godca, ki ga niso mogli plačati, zato so nabirali v sosednji Predjani zanj.

Pravijo, da je bukovski cerkovnik kaznovan od občinskega zastopstva, ker je pozabil preteklo nedeljo naviti uro v zvoniku; zato so vsa dekleta zamudila ples v bližnji vasi.

Pravijo, da so fantje v Zalazu razvili in razvrteli tako bujno društveno življenje, da morajo imeti celo zdravnišnico, ki pomaga v slučajih prevelike vnetosti za društveno delo.

Pravijo, da so v Zalazu fantje krstili svojega sovaščana na ta način, da so ga položili v korito.

Pravijo, da imajo v Bodrežu štiri policaje; radi previsoke cene orožja nosijo »kone«.

Pravijo, da je v Štandrežu na kantonu županove stале »alumin«, kateri se bo prodal na javni dražbi in sicer na licitaciji dne 30. t. m. ob 1 uri.

Pravijo, da je bilo odločeno pri zadnji seji gasilnega društva v Materiji vsako drugo nedeljo imeti vaje, zadnja vaja je bila avgusta 1922, v prihodnje pa ni bilo več nedelje.

Pravijo, da so zato oblekli nekateri Herpeljski fantje črne srajce, ker primanjkuje voda za pranje bele srajce.

Pravijo, da zaradi prevelikega števila lovcev v Podmeltcu, napravljajo zajci svoje pohode po sredi vasi. Čuk je ugotovil, da se bojijo samo skozi vrhovske ulice.

Pravijo, da je Čuk na svojem potovanju obiskal Ladrh, ko so ravno prodajali nekega purana. Čuk pa je mešetaril, da so ga prodali brez denarja. Ako

Pravijo na Volčjem gradu, da so v lokvi zasledili dve strašanski ribi; ena je bila 7 m dolga, imela je dve glavi in tri repe. Naročili so en kvintal dinamita v Pliskovici, s katerim so razstrelili grozno pošast. Pošast je takoj crknila, drugo ribo pa so le ranili. Poklicali so domačega »metha«, ki jo je z vrzotnim perjem polflajštral. Ko ozdravi, jo peljejo v Trst na razstavo, katero bo vodil Janez Jerkov.

Pravijo, da na Velikem dolu pojejo tole pesmico:

Tomažev Andrej
Zmerom kakšno povej.
Županstvu dela skrbi
Z bori in s potmi.

Pravijo, da najmodernejši ples v cellem predpustu in na cellem Goriškem se je vršil v »Trgovskem Domu« v Gorici, v nedeljo pred pustom ob 4. uri zjutraj, ko so plesale stolice po zraku in so pesti grabile dolge lasé. Joj, joj, altrocchè ixtrot! Prosveta se je jokala. Zakaj bi se na tudi ne!!

Pravijo, da je pod gozdom pust odtulil, ampak to ni res, pač pa je na novo oživel in nima samo tri roge, ampak mu je še eden na novo ozelenel.

Pravijo, da orliške frajle niso prišle na pustni torek na ples v Sežano, ker se jim je pokvaril aeroplan pri »Srebotnjaku«; pokvarjeni aeroplan so takoj z prvim vlakom ekspedirali na Veliko Ubeljsko v popravo.

Pravijo, da se je sežanskim mamicam prismojil na pust močnik, ker so gledale »maškare«.

Pravijo, da so šmarske pupé ta pust raztrgale vsaka po en par podplatov, ker so plesale na »Rešetinovem skednju« tango; šmarski »šuštarji« se bodo morali podvizati, da popravijo do Velikonočnega pondeljka čizemce, ker takrat bodo imeli zopet šmarci »bal« ter se bodo plesali plesi »alla mossa«.

Pravijo, da so selske Maričke na pustno nedeljo obiskale plesno dvorano v Breginju, da pokažejo njihova barvana lica.

Pravijo, da bodo letos dilo vlekli v Selcu, a »Čuk na palci« ne bo prišel pomagati; na svatbo bi veliko raje šel; rad bi videl vse fante in dekleta pomožene, da bi bilo veselja za Čuka na palci.

Pravijo, da nekatera dekleta niso za kmeta, gospoda pa ni, da bi prašal po nji.

Pravijo, da je Janez Godcov iz Merč poslal medvedovo mast v Divačo, da bodo z njo mazali gramofon.

Pravijo, da so bile ilirsko-bistriške punce poprej zavedne Slovenke in so hrepenele po zvezdah v višavi, zdaj pa koprni po zvezdicah na rokavih.

Pravijo, da je neki gospodični tako ugajala slika »Ivančka in Flora« v zadnjem Čuku, da jo je takoj izrezala in vrgla v peč.

Primorci pozor! Zelo ugodna prilika!

V nedeljo dne 25. februarja ob 1. uri popoldan vršila se bode na licu mesta

prostovoljna javna dražba posestva z hišo

obstoječe iz 2 sob, kuhinje, lokal za trgovino, klet, hlev, šupa, skedenj in dvorana; dalje sadni vrt, gozd, 1 velika njiva in 2 travnika. — Stanovanje je lahko takoj ali pa po dogovoru na razpolago. Nadvse je priporočljivo za gg. TRGOVCE, ker se v hiši nahaja že nad 20 let dobro idoča TRGOVINA z mešanim blagom in kar je nekaj izvanrednega, je v celi občini, ki šteje do 400 hiš, kakor tudi v okolici edina ta trgovina.

Posestvo nahaja se ob dež. cesti v PODGORICI 1½ ure od Ljubljane, z krasno okolico. Vzrok prodaje je vsled nakupa večjega posestva. — Pojasnila daje: **Jakob Menart**, trgovec **Domžale**, Slovenija, SHS.

Zakaj na vozu čuk s kolesom?
Čemu si išče nov »meštar«?
Preveč je menda hlače potrgal
in bunk prenesel... Ni hudir!
Na Stolnem Trgu **Čuk Elija**
mašino krasno mu proda,
in čukč poti se, reže, šiva,
cel božji dan vrli, drdra...
Presrečni čuk vesolja vriska,
okrogel trebuh je dobil,
saj mu mašnica lire nosi,
mošnjiček se mu je zredil...
Tatovi nič ga ne skrbijo?
In roparji, prav nič? Zares?
Kako? za pasom — grom in strela! —
nabasan nosi samokres...
Presrečni čukč, saj Piazza Cavour
pri žlahti vsega se dobi...
Kolo, mašine, samokrese,
Elija Čuk ti prikrbi!

GORICA - Piazza Cavour
(Stolni Trg) št. 9 na levo...
Kupujte dvokolesa, šivalne
stroje, puške in samokrese
edino pri tvrdki

ELIJA ČUK, ki jamči za solidnost blaga.
Cene konkurenčne.

Pravijo v Štandrežu, da so vozili pušta s štirimi volmi.

Pravijo, da se je v Komnu zgodilo nekaj nenavadnega. Vse punce so se odpovedale plesu in kratkim krilam.

Pravijo, da je priredilo Doberdobsko »kolesarsko društvo« tekmo na pustni pondeljek ob deveti uri zvečer. Ker je bila že precej tema, so si nekateri prav pošteno glave pobili.

Pravijo, da je v Štanjelu vse zelo poceni, samo bankovcev je treba imeti mnogo, kot v Nemški Avstriji.

Pravijo, da bodo v Štanjelu naredili mlin na Lurjo. Načrt že izdelujejo.

Pravijo, da sta občini Gradišče in Prvačina poravnali 20.000 L od zgradbe vodovoda. Čudno le, da denar ni še došel v prave roke.

Pravijo, da so Gropajci v tem pustu skoraj znoreli. Na pustno nedeljo niso niti vedeli, kaj bi počeli od samega veselja. Tisto nedeljo je bilo v Gropadi nekaj »godcev«. Kaj je bilo šele v torek, na pust!

Pravijo, da je bila na Slapu pri Vipavi lisica na dveh nogah zaznamovana s kolom po hrbtu, ko je tekla s svojim plenom. Rešena kokoš je pravila ta strašni dogodek Čuku na palci.

Pravijo, da se za pust napovedana dirka z motornimi kolovrati na črti Slap-Erzelj ni mogla izvršiti radi zlomljene brvi v Klopčnjaku.

Pravijo v Barkovljah pri Trstu, da je neko dekle zagrozilo nekemu vinskemu bratcu, da »gre rajše v seme« kot pa poroči tako »žejo«.

Pravijo nadalje v Barkovljah, da je te dni o priliki zabavnega večera sodelovala pri plesu nova »arnavtska godba«.

za katero vlada splošno zanimanje, ter da je Frlan iz Franklovga v skrbeh za pridelke tega leta, stopil z isto v pogajanja, da mu pomaga plašiti »grabce« z njive.

Pravijo tudi istotam, da so nekateri barkovljanski fantje v tajni seji »za poroto« sklenili, da si pustijo rasti brke, ker jim štancarski mojster Tone vedno očita, da izgledajo njihovi obrazi kot kaki »šparovci«; drugi so pa sklenili, da bodo Tonetu tisto »saramiento« pod nosom požgali.

Pravijo se v Barkovljah, da se Franče zato noče še poročiti, ker ne bi rad napravil škode neki zavarovalni družbi, pri kateri je zavarovan na življenje. Splošno mnenje pa je, da bode za veškomaj vlačil »ploho«.

Pravijo, da so nabrali to leto pustni ricmanjski parterji toliko jaje in klošas, da so napravili iz njih jajčasto-kloš, nega moža s črno kapo.

Pravijo, da se čepovanska dekleta vedno ozirajo v cerkvi kje so fantje. Oni se pa grejejo na Močilah pri peči.

Pravijo, da na Trnovem pri Gorici je neki profesorist s pomočjo hipnotizma vse žabe polovil.

Pravijo, da na Lokvah se nobena dekle več ne poroči ampak samo matere.

Pravijo, da se nekatere kobaridske device zavedajo, da jih prijatelji z jugazadovolijo v vsakem oziru; ker se pa Čuka boji jo mahajo v Videm, kjer jih je slučajno Čuk zasačil pri alti mossi itd.

(Dalje prih.)

Josip Kerševani

mehanik in puškar

v Gorici, Stolni trg 9, desno.

Zaloga raznih šivalnih in kmetijskih strojev, dvokoles, pušk in samokresov, ter vseh posameznih delov, spadajočih v mehanično in puškarsko stroko. Strokovni, brezplačen pouk v umetnem vezanju in krpanju.

Lastna delavnica in popravilnica, Stolni trg 5.

Poniklanje in lakiranje v vsaki barvi.

Priporočam vsakemu Original Mundlos šivalne stroje, ker so najbolj zanesljivi, za to jamčim 15 let.

IVAN TEMIL

GORICA - Via Carducci šte. 6

(zraven drogerije Mazzoli)

BRUSAR IN NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci specialisti za omenjena dela, kakor tudi za popravljanje vseh operacijskih predmetov.

Zaloga toaletnih predmetov

Brusi brivne in žepne nože, škarje in knjigoveške ter vse druge nože in rezila.

Za čas ko š n je dospejo najbolj pristni in garantirani kamni - osle bergamske za brušenje kos. Delavnica na električno gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev, škarij, brivnih nožev, najelegantnejših žepnih nožev, sploh vseh rezil.

ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.